

zaprav je človek, ki smo ga spravili na svet. Tako smo osredotočeni na to, kaj naj bi bila »pravilna vzgoja«, da se pozabimo spraševati, kaj sploh hočemo, v kaj verjamemo in zakaj, kdo smo. Namesto da bi spoznavali sebe, otroka in najin odnos, se kot pijanec plota držimo nečesa, kar je nekdo zapisal.

Brali ste veliko vzgojne literature, naleteli ste na več tako imenovanih gurujev za vzgojo, Juul pa je očitno naredil največji vtis. Zakaj?

Najbrž zato, ker se na vso moč upira temu, da bi ga imeli za guruja, ker svoje paradigme ne utemeljuje na nobeni metodi, ker ni romantik niti katastrofik, ni obseden z ideologijami, ne ponuja enega pogleda, ampak širi perspektivo. Je eksistencialist, moralni filozof. Globoki humanizem, ki je zavel že iz prvih vrstic, ki sem jih takrat prebrala, se mi je takoj zdel smiseln: za razumevanje odnosov, dru-

” Zakaj v Sloveniji nihče ne zmore prevzeti odgovornosti za nič? Ker so pri nas napake tabu. Zato nobene nihče nikoli ne more in ne sme priznati, kaj šele zanjo prevzeti odgovornost.

žine kot sistema, otrok, ne nazadnje sebe.

Kaj lahko človek, ki na cesti vidi starša, kako brutalno udriha po otroku, naredi? Kaj se lahko zgodi, če se kot zaskrbljen posameznik vpleteš?

Odvisno, kako se vpleteš. Če to narediš z mislijo, da je ta starš posebljen zlobe, da to počne iz gole hudobije in da si ti zato moralno superiornejši, potem ti najverjetneje ne bo uspelo kaj dosti drugega kot sprožiti v njem obrambne mehanizme, tako da se bo nazadnje še bolj zadržal v svoj položaj.

Kako pa se ga lahko »dotakneš«? Kaj mu moraš povedati?

Še nihče na tem svetu se ni spremenil, ker si ga dovolj dobro skritiziral. To ne pomeni, da ne smemo biti jasni in osebni ali celo ostrini reči: »Tega, kar počnete, ne morem mirne vesti samo opazovati, zato bom poklical policijo.« Ker če sva dosledna, nam zakon nalaga, da